

Δό- ξα Πα-τρι και Υι- ω και α- γι- ω Πνευ-μα- τι

Πά-τερ, Λό-γε, Πνεύ-μα, Τρι-άς η ε- εν Μο-νά-δι,

ε- ξά- λει-ψον τά πλή-θη, τών ε- μών ε-εγ-κλη-μά-των.

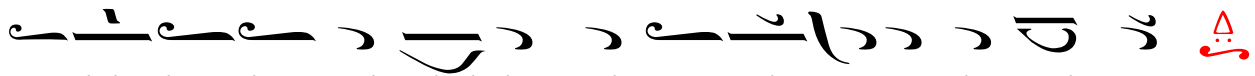
Καί νύν και α- ει και εις τους αι- ω- νας των αι-ω-νων

α- μην

Ταίς τής Θε-ο- τό-κου, πρε-σβεί-αις, Ε- Ε-λε-ή-μον,

ε- ξά- λει-ψον τά πλή-θη, τών ε- μών ε-εγ-κλη-μά-των.

Στίχ. Ελέησόν με, ο Θεός, κατὰ τό μέγα ἐλέός σου, καί κατὰ τό πλήθος τών οϊκτιρμών σου

ε- ξά-λει-ψον τό α- νό-ο-μη-μά μου.

Ἦχος πλ. β'
Ὅλην αποθέμενοι

Μή κα-τα-πι-στεύ-σης με, αν-θρω-πί- νη προ-στα-σί- ι- α,

Πα-να-γί- α δέ-σποι-να, αλ-λά δέ-ξαι δέ- η-σιν, τού

ι- κέ-του σου, θλί-ψις γά-αρ έ- χει με, φέ-ρειν ου-ου δύ-να- μαι,

τών δαι-μό-νων τά το-ξεύ-μα-τα, σκέ-πην ου κέ-κτη-μαι,

ου-δέ πού προσ-φύ-γω ο ά-θλι-ος, πάν-το-θεν πο-λε-μού-με-νος,

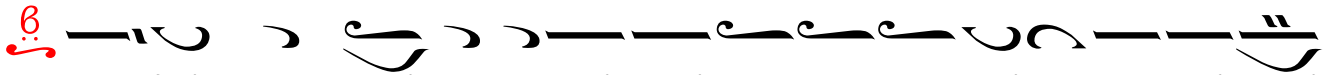
καί πα-ρα- μυ- θί- αν ουκ έ- ε-χω πλήν σου,

Δέ-σποι-να τού κό- ο- σμου, ελ-πίς καί προ-στα-σί- α τών

πι-στών, μή μου πα- ρί- δης τήν δέ-η-σιν,

τό συμ-φέ-ρον ποιή-σον.

Ἑτέρα Θεοτοκία

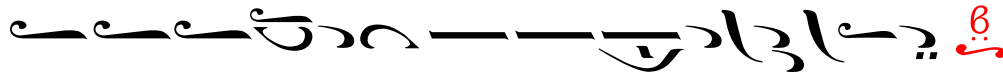
Ου-δεῖς προσ-τρέ-χων ε- πί σοί, κα- τη-σχυ-μέ-νος α- πό σου

εκ-πο-ρεύ-ε-ται, α- γνή Παρ-θέ-νε Θε- ε-ο-τό-κε,

αλλ' αι- τεί- ει- ει- ται τήν χά-ριν, καί λαμ-βά-νει τό δώ-ρη-μα,

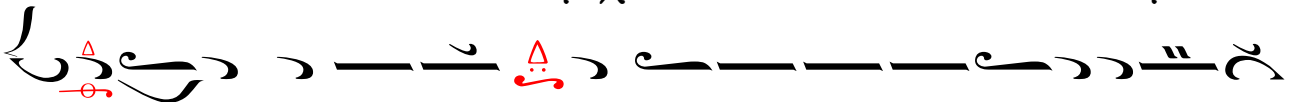
πρός τό συμ-φέ- ρον τής αι- τή-η- σε- ω-ως.

Με- τα- βο- λή τών θλι-βο-μέ- ε- νων, α-παλ-λα- γή

τών α-σθε-νούν-των υ- πάρ-χου-σα, Θε- ο- τό- κε Παρ-θέ- ε-νε,

σώ-ζε πό-λιν καί λα- όν, τών πο- λε- μου- μέ-νων η ει-ρή- νη,

τών χει- μα- ζο- μέ-νων η γα-λή- νη,

η μό-νη προ-στα-σί- α τών πι-στώ- ω- ων.